

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou ve věci žalobce: **M. C.**, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, 147 00 Praha 4, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 7, 140 96 Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 6. 2014, č. j. 30648-2/2014-900000-304.1, sp. zn. 105832/2013-530000-12,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

Rozhodnutím Generálního ředitelství cel ze dne 25. 6. 2014, č. j. 30648-2/2014-900000-304.1, sp. zn. 105832/2013-530000-12, bylo podle ust. § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“) jako opožděné zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Celního úřadu pro Jihomoravský kraj (dále též „správní

orgán prvního stupně“) ze dne 2. 12. 2013, č.j. 105832-6/2013-530000-12, sp. zn. 105832/2013-53000-12.

Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byl žalobce uznán vinným z přestupku dle ust. § 42a odst. 2 písm. a) zákona o pozemních komunikacích, jehož skutkovou podstatu naplnil porušením ust. § 21e odst. 1 písm. a) zákona o pozemních komunikacích tím, že jako řidič motorového vozidla tov. zn. H. C., RZ:, dne 29. 7. 2013 v 02:30 hod., užil tímto vozidlem zpoplatněnou pozemní komunikaci I/46 na 3,5 km ve směru jízdy na, v prostoru čerpací stanice, aniž by uhradil časový poplatek a přilepil prováděcím předpisem určený díl kupónu prokazujícího úhradu časového poplatku celou plochou na viditelném místě ve vozidle.

Za spáchání přestupku byla žalobci v souladu s ustanovením § 42a odst. 7 písm. d) zákona o pozemních komunikacích uložena pokuta ve výši 1.000,- Kč.

II. Shrnutí žalobních bodů

Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 28. 7. 2014 se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí pro vady řízení a vrácení věci k dalšímu řízení.

Namítl, že rozhodnutí žalovaného je nezákonné, neboť žalovaný zamítl jeho odvolání jako opožděné. Poukazoval na to, že zmocněnec žalobce požádal o doručování písemností na e-mail ..., avšak na tuto adresu určenou pro doručování rozhodnutí správního orgánu prvního stupně neobdržel. Na adrese trvalého pobytu, kam správní orgán prvního stupně zaslal rozhodnutí, se nezdržuje, tedy se o jeho existenci nemohl dozvědět.

V daném případě nemohlo mít právní účinky doručení fikcí na adresu trvalého pobytu zmocněnce, neboť správnímu orgánu nevzniklo právo na tuto adresu doručovat. Na učiněné odvolání podané dne 3. 6. 2014 nemohlo být hleděno jako na opožděné, neboť rozhodnutí, do kterého odvolání směřovalo, nebylo žalobci doručeno. Žalovaný věc nesprávně vyhodnotil. Na základě listin založených ve správním spisu nemohl dospět k názoru, že správní orgán prvního stupně doručoval na elektronickou adresu zmocněnce žalobce. Zmocněnec žalobce neviděl ve spise a ani neobdržel doklad o doručení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně na elektronickou adresu zmocněnce. Žalobce označil jako důkaz správní spis, protokol o nahlížení do spisu ze dne 9. 7. 2014 a svědeckou výpověď zmocněnce Ing. M. J.

III. Právní stanovisko žalovaného

Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 2. 9. 2014 uvedl předně, že spisy jsou vedeny orgány Celní správy České republiky elektronicky prostřednictvím aplikace eSAT. Tato aplikace umožňuje prokazatelným způsobem zjistit, zda příslušný dokument byl elektronicky zaslán na datovou schránku adresáta nebo na emailovou adresu, pokud si účastník řízení zvolí tuto adresu pro doručování. Z aplikace eSAT je naprosto zřejmé, že dne 2. 12. 2013 byl

z podatelny Celního úřadu pro Jihomoravský kraj (podatelna530000@cs.mfcr.cz) pro příjemce ... odeslán dokument č. j. 105832-6/2013-530000-12 (rozhodnutí správního orgánu prvního stupně). Pokud ten, kdo nahlíží do spisu, neprojeví zájem o dokumentaci potvrzující odeslání a doručení písemností v elektronické podobě na elektronickou adresu, tj. o doložení, že byla písemnost na elektronickou adresu odeslána, tak ve zhotovené kopii spisu dle spisového přehledu se tato skutečnost nepromítne. Nutno konstatovat, že doklad prokazující odeslání elektronické zásilky je uchováván pouze v digitální podobě, kterou je možné prohlédnout pouze prostřednictvím výpočetní techniky. Žalovaný zaslal v příloze svého vyjádření vytištěnou obrazovku z aplikace eSAT a kopii odeslané emailové zprávy zobrazené prostřednictvím aplikace pro zpracování elektronické pošty Outlook. Vzhledem k tomu, že adresát zásilku nepotvrdil dle ust. § 19 odst. 8 správního řádu, přičemž se tato zásilka nevrátila jako nedoručitelná, postupoval správní orgán prvního stupně v souladu s výše citovaným ustanovením. Žalovaný dále uvedl, že dle protokolu o nahlížení do spisu ze dne 9. 7. 2014, č. j. 100152-2/2014-530000-12 zmocněnec žalobce nezpochybnil doručování písemností na předmětnou elektronickou adresu, ani nesdělil žádost, aby mu byla tato skutečnost prokázána. S obsahem protokolu byl seznámen a nevzněl proti jeho obsahu žádné námitky. Žalovaný odmítl námitku žalobce, že na základě listin založených ve spise nemohl dospět k názoru, že správní orgán prvního stupně doručoval na elektronickou adresu zmocněnce. Správní orgán prvního stupně v případě podání odvolání předává odvolání s předkládací zprávou i s elektronicky vedeným spisem žalovanému, kterému jsou dostupné i výše uvedené skutečnosti ohledně doručování písemností správním orgánem prvního stupně.

Žalovaný rovněž odmítl tvrzení žalobce, že zmocněnec žalobce se na adrese trvalého pobytu nezdržuje. Tuto skutečnost sdělil až nyní, v žádných evidencích náhradní adresa pobytu uvedena v době doručování nebyla a žalovaný, který odesílal své rozhodnutí taktéž na sdělenou elektronickou adresu, tak ani tentokrát adresát nepotvrdil její převzetí a žalovaný postupoval stejně jak správní orgán prvního stupně a napadené rozhodnutí doručoval prostřednictvím provozovatele poštovních služeb na adresu trvalého pobytu zmocněnce. Zmocněnec žalobce si zásilku ve stanovené lhůtě na poště vyzvedl. Tedy tvrzení žalobce, že zmocněnec žalobce se na adrese trvalého pobytu nezdržuje, neodpovídá skutečnosti.

S ohledem na výše uvedené navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Replika žalobce k vyjádření žalovaného

Žalobce zaujal písemné stanovisko k vyjádření žalovaného, které bylo doručeno soudu dne 23. 2. 2015.

K tvrzení žalovaného, že zmocněnec žalobce při nahlížení do spisu dne 9. 7. 2014 nenamítal vadné doručení, uvedl, že zmocněnec žalobce není vzdělaný v oboru práva, tedy právě z toho důvodu si nechal správním orgánem vyhotovit kopii spisu, kterou žalobci následně předal a ten ji předal advokátovi. Dle ust. § 17 správního řádu se ve věci zakládá spis. Zmocněnec netušil, ani není povinen vědět, že správní orgán disponuje listinným spisem a zároveň spisem elektronickým, kde eviduje odlišné písemnosti. Žádná část spisu neobsahuje zmínku o tom, že by ve věci existoval nějaký elektronický spis, tato skutečnost není uvedena

ani na soupisu spisu, což žalobce pokládá za rozpor s ustanovením § 17 odst. 1 správního řádu.

V. Shrnutí relevantních skutečností zjištěných ze správního spisu

Soud konstatuje, že ve správním spisu se nachází oznámení přestupku Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje, Odbor služby dopravní policie, Dálniční oddělení Ivanovice na Hané (dále též „Policie ČR“) ze dne 15. 8. 2013, č. j. KRPB-184703-4/PŘ-2013-060044-VOL, úřední záznam Policie ČR ze dne 15. 8. 2013 spolu s fotodokumentací na CD, záznam o přestupku sepsaný Policií ČR na místě ze dne 29. 7. 2013. Ze spisu dále vyplývá, že žalobci byl zaslán příkaz o uložení pokuty, proti kterému podal odpor. Dne 31. 10. 2013 zaslal správní orgán prvního stupně žalobci předvolání k ústnímu jednání, které bylo nařízeno na den 28. 11. 2013. Dne 28. 11. 2013 se konalo ústní jednání ve věci žalobce v jeho nepřítomnosti v souladu s ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích. Dne 2. 12. 2013 zaslal správní orgán prvního stupně na emailovou adresu zmocněnce žalobce rozhodnutí o přestupku. Zmocněnec nepotvrdil přijetí této písemnosti způsobem a ve lhůtě dle ust. § 19 odst. 8 správního řádu, zásilka se nevrátila jako nedoručitelná, postupoval správní orgán prvního stupně v souladu s uvedeným ustanovením a rozhodnutí doručoval prostřednictvím provozovatele poštovních služeb na adresu trvalého pobytu zmocněnce žalobce, doručeno fikcí v souladu s ustanovením § 24 odst. 1 správního řádu dne 16. 12. 2013. Dne 5. 6. 2014 obdržel správní orgán prvního stupně blanketní odvolání. Správní orgán prvního stupně dne 9. 6. 2014 zaslal správní spis spolu s odvoláním a svým stanoviskem žalovanému. Ve stanovisku konstatoval, že odvolání bylo podáno opožděně. Žalovaný vydal rozhodnutí o odvolání dne 25. 6. 2014, které je předmětem tohoto soudního přezkumu. Dne 8. 7. 2014 zaslal správní orgán prvního stupně žalovanému žádost o založení písemností do spisu, neboť dne 7. 7. 2014 obdržel podání – žádost o nahlédnutí do spisu a dne 8. 7. 2014 osobně předloženou substituční plnou moc a v návaznosti na to usnesením dne 8. 7. 2014 vydal usnesení o odepření nahlédnutí do předmětného spisu. Tuto žádost zaslal z důvodu toho, že se spisem již disponuje žalovaný. Dále dne 9. 7. 2014 zaslal další žádost o založení písemností do spisu, neboť dne 8. 7. 2014 přijal další plnou moc, kterou udělil žalobce zmocnění panu Ing. M. J. a dne 9. 7. 2014 vyhotovil správní orgán prvního stupně protokol o nahlížení do spisu. Dne 9. 7. 2014 učinil žalovaný záznam o dostavení se pana J. na detašované pracoviště, kde se informoval o stavu řízení.

VI. Řízení před správními soudy

O podané žalobě již krajský soud v Brně jednou rozhodl – rozsudkem ze dne 18. 7. 2016, č. j. 22 A 76/2014-34 ji zamítl.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce kasační stížnost, na jejímž základě Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 7. 6. 2017, č. j. 3 As 188/2016-32 rozsudek Krajského soudu v Brně zrušil a věc vrátil zdejšímu soudu k dalšímu řízení. Krajský soud se omezuje v dalším na uvedení těch rozhodných skutečností, které jsou podstatné a nepochybné pro rozhodnutí ve

věci z hlediska právního názoru vysloveného v citovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu, sice, že zdejší soud v rozporu s § 77 odst. 1 s.ř.s. nenařídil jednání, ve kterém by provedl dokazování důkazními prostředky, které byly žalovaným přiloženy až k žalobě a které jak prověřil kasační soud z obsahu správního spisu, nebyly jeho součástí. K situaci obdobné této projednávané věci se vyjádřil Nejvyšší správní soud již ve svém rozsudku ze dne 14. 4. 2016, č. j. 3 As 151/2016-46, www.nssoud.cz, kde uvedl, že „jsou-li takové dokumenty (pozn. NSS: absentující ve správním spise) pro výsledek soudního řízení podstatné, nezbyvá než s nimi zacházet jako s jakýmkoliv jiným důkazem, který je třeba provést při jednání (§ 77 s.ř.s.). Při něm se totiž účastník může s dodatečně předloženými materiály seznámit a relevantním způsobem reagovat.“ Vzhledem k tomu, že krajský soud přezkoumával rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce pro opožděnost, pro jejíž posouzení je okamžik doručení správního rozhodnutí I. stupně nepochybně esenciální, je nesporné, že důkazy předložené žalovaným jsou pro soudní řízení podstatné. Zdejší soud tedy pochybil, jestliže v rozporu s požadavkem § 77 odst. 1 s.ř.s. nenařídil za účelem provedení dokazování jednání. Nejvyšší správní soud proto uzavřel, že krajský soud nepostupoval v souladu se zákonem, založil-li zamítavé rozhodnutí na listinách, které v rozhodné době (při podání žaloby) nebyly součástí správního spisu a přitom jimi nebyl proveden důkaz při jednání. V kontextu výše uvedené argumentace byl proto vysloven závazný právní názor, že je především nutné provést dokazování a z jeho výsledku potom vyvodit příslušné závěry o postupu správního orgánu I. stupně při doručování prvostupňového rozhodnutí.

Vzhledem ke zrušení předchozího rozsudku krajského soudu se řízení vrátilo do stadia po napadnutí žaloby. V dalším řízení soud postupoval vázán názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem a vytýkané vady řízení odstranil. V předmětné věci nařídil jednání na den 11. 9. 2017. Právní zástupce žalobce, ač byl řádně a včas předvolán, se k jednání bez omluvy nedostavil, žalobce nebyl při doručování písemnosti soudu zastížen a písemnost nebylo možné odevzdat ani osobě, která by byla oprávněna ji přijmout, a protože písemnost nebylo možné vhodit do domovní nebo jiné užívané schránky, byla zdejšímu soudu vrácena dne 27. 7. 2017. Soud proto ve smyslu § 50 odst. 2 o.s.ř. provedl oznámení pro vyvěšení na úřední desce soudu s tím, že písemnost se považuje za doručenou 10. dnem po vyvěšení. Žalobce se k nařízenému jednání nedostavil, řádná omluva nebyla soudu doručena.

Zástupkyně žalovaného se odvolala na důkazní prostředky připojené k vyjádření žalovaného prokazující doručování písemnosti na e-mailovou adresu původního zmocněnce žalobce, tzv. print screen obrazovky z aplikace eSAT a kopie odeslané e-mailové zprávy zobrazené prostřednictvím aplikace pro zpracování elektronické pošty Outlook.

Soud provedl důkaz listinami, které v rozhodné době při podání žaloby nebyly součástí správního spisu. Jednalo se o formu vytištěné obrazovky z aplikace eSAT (elektronická spisovna), z které bylo zjištěno, že dne 2. 12. 2013 byl z podatelny Celního úřadu pro Jihomoravský kraj (podatelna 530000@cs.mfcr.cz) pro příjemce ... odeslán dokument č. j. 105832-6/2013-530000-12 (rozhodnutí správního orgánu I. stupně). Zároveň byl proveden důkaz kopií odeslané e-mailové zprávy zobrazené prostřednictvím aplikace pro zpracování elektronické pošty Outlook.

VII. Právní posouzení:

Žaloba byla podána včas (ust. § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále též „s.ř.s.“), osobami oprávněnými (ust. § 65 odst. 1 s.ř.s.), jde o žalobu přípustnou (ust. § 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

V souladu s ust. § 75 odst. 1, § 2 s.ř.s. přezkoumal soud napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů.

V dané věci se žalobce podanou žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jako opožděné jeho odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) rozhodnutí, jímž správní orgán zamítl odvolání jako opožděné, soud přezkoumá pouze z hlediska, zda bylo toto odvolání důvodně zamítnuto jako opožděné či nikoliv, tedy zda odvolatel byl či nebyl zkrácen na svém veřejném subjektivním právu na přezkoumání rozhodnutí správního orgánu prvního stupně (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 11. 2008, č. j. 2 As 53/2007, www.nssoud.cz). Z výše uvedeného vyplývá, že rámec soudního přezkumu rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto odvolání pro opožděnost, tvoří pouze skutečnost, zda bylo odvolání podáno včas, či nikoliv. Optikou tohoto názoru nahlížel soud i na souzenou věc.

Krajský soud v Brně i po zohlednění pokynů Nejvyššího správního soudu obsažených v rozsudku ze dne 7. 6. 2017, č. j. 3 As 188/2016-32 neměl důvodu změnit původně vyslovený právní názor, že žaloba **není důvodná**.

Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce si zvolil pro celé správní řízení zmocněnce na základě plné moci ze dne 25. 10. 2013, a to R. K., LL.M., trvale bytem, kterou obdržel správní orgán I. stupně dne 29. 10. 2013 spolu s odporem proti příkazu o uložení pokuty. V odporu pod bodem III. žádal zmocněnec o doručování veškerých písemností na e-mailovou adresu „.....“ Správní orgán I. stupně nařídil ve věci ústní jednání na den 28. 11. 2013, kterého se neúčastnil ani žalobce, ani jeho zmocněnec. Následně vydal dne 2. 12. 2013 správní orgán I. stupně rozhodnutí o přestupku sp. zn. 105832/2013-530000-12, č. j. 105832-6/2013-530000-12, které bylo zmocněnci, jak zjištěno provedeným dokazováním v rámci soudního jednání dne 11. 9. 2017, zasláno na výše uvedenou e-mailovou adresu, na kterou žádal v průběhu správního řízení doručovat písemnosti. Žalovaný uvedl, že tato aplikace umožňuje prokazatelným způsobem zjistit, zda příslušný dokument byl elektronicky zaslán na datovou schránku adresáta nebo na e-mailovou adresu, pokud si účastník řízení zvolí tuto adresu pro doručování. Soud po vyhodnocení tohoto předloženého výstupu z aplikace eSAT a kopie odeslané e-mailové zprávy, tedy důkazů, které byly provedeny v rámci soudního jednání, je toho názoru, že je naprosto zřejmé, že dne 2. 12. 2013 byl z podatelny Celního úřadu pro Jihomoravský kraj (podatelna 530000@cs.mfcr.cz) pro příjemce ... odeslán dokument č. 105832-6/2013-530000-12 (rozhodnutí správního orgánu I. stupně). Vzhledem k tomu, že správní orgán I. stupně neobdržel potvrzení o převzetí písemnosti adresátem tak jak to stanoví ust. § 19 odst. 8 správního řádu „*Písemnosti uvedené v odstavci 4 se na požádání adresáta doručují jiným způsobem podle tohoto zákona; v takovém případě platí, že písemnost je doručena třetím dnem ode dne, kdy byla odeslána. V případě doručování na elektronickou adresu platí, že písemnost je doručena v okamžiku, kdy převzetí doručované*

písemnosti potvrdí adresát zprávou podepsanou jeho uznávaným elektronickým podpisem. Nepotvrdí-li adresát převzetí písemnosti nejpozději následující pracovní den po odeslání zprávy, která se nevrátila jako nedoručitelná (odstavec 9), doručí správní orgán písemnost, jako by adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal“, doručoval správní orgán prvního stupně rozhodnutí na adresu trvalého pobytu zmocněnce žalobce v souladu s výše citovaným ustanovením. Zmocněnec si písemnost nevyzvedl ve stanovené 10denní lhůtě a tak byl správně uplatněn postup dle ust. § 24 odst. 1 správního řádu, písemnost byla doručena fikcí dne 16. 12. 2013. Následně tak počala zákonná 15ti denní odvolací lhůta, o níž byl v rozhodnutí žalobce (zmocněnec) poučen. Odvolání tedy nebylo ve stanovené lhůtě podáno. Odvolání bylo podáno až dne 3. 6. 2014, tedy opožděně. Rozhodnutí o přestupku nabylo právní moci již dne 1. 1. 2014. Správní orgán prvního stupně tedy postupoval v souladu se správním řádem a nedopustil se procesního pochybení při doručování písemností.

Žalobcovo tvrzení, že správní orgán nedoručil rozhodnutí na emailovou adresu, na kterou požadoval doručovat písemnosti v rámci správního řízení je tak nepravdivé a ničím nepodložené. Žalobcem navrhovaný důkaz svědeckou výpovědí zmocněnce Ing. M. J., k prokázání toho, že zmocněnec ve spisu neviděl ani neobdržel doklad o doručování rozhodnutí správního orgánu prvního stupně na elektronickou adresu zmocněnce žalobce při nahlížení do spisu dne 8. 7. 2014, nepokládá soud z hlediska povahy věci za potřebné k vyvrácení pochybností a k tomu, aby bylo doručování rozhodnutí správního orgánu prvního stupně na emailovou adresu zmocněnce žalobce postaveno najisto. Tento důkaz se jeví soudu jako nadbytečný, neboť žalovaný prokazatelným způsobem doložil, že k odeslání písemnosti (rozhodnutí o přestupku) na emailovou adresu zmocněnce žalobce došlo, kdy tak doložil výstupem z elektronické aplikace eSAT, již shora popsaným.

I tvrzení žalobce, že doručení na adresu trvalého pobytu zmocněnce je neúčinné, neboť zmocněnec se na této adrese nezdržuje, je liché. Jak vyplývá ze správního spisu, žalovaný napadené rozhodnutí po nepotvrzení převzetí písemnosti zmocněncem žalobce na své emailové adrese, na kterou chtěl písemnosti doručovat, doručoval žalovaný přezkoumávané rozhodnutí prostřednictvím provozovatele poštovních služeb na adresu trvalého pobytu zmocněnce v souladu s ust. § 19 odst. 8 správního řádu a zmocněnec žalobce si zásilku ve stanovené lhůtě na poště vyzvedl.

S ohledem na shora uvedené i po doplnění dokazování dle pokynů Nejvyššího správního soudu, soud dospěl k závěru, že žalovaný správně vyhodnotil, že odvolání bylo doručeno správnímu orgánu I. stupně dne 3. 6. 2014, tedy opožděně, neboť lhůta pro podání odvolání končila dnem 31. 12. 2013. Rozhodnutí bylo doručeno zmocněnci žalobce v listinné podobě na adresu jeho trvalého pobytu, kdy zmocněnec nebyl v místě doručení zastížen, a proto byla zásilka uložena, o čemž byl zmocněnec žalobce vyrozuměn písemnou výzvou k vyzvednutí zásilky vloženou ve schránce a současně mu bylo zanecháno písemné poučení o právních následcích vyzvednutí/nevyzvednutí písemnosti. Zmocněnec žalobce si písemnost ve lhůtě k tomu určené nevyzvedl, a písemnost tak byla doručena fikcí dne 16. 12. 2013. Následně začala běžet lhůta pro podání odvolání.

Optikou shora uvedeného a na základě nastoleného právního režimu soud uzavírá, že žalovaný aplikoval správný právní předpis a v jeho rámci správnou právní normu, přitom se nedopustil ani žádného výkladového či procedurálního pochybení, které by mohla atakovat

zákonnost napadeného rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že soud nezjistil ani žádnou vadu, k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti, byla žaloba jako nedůvodná podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnuta.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Brně dne 11. září 2017

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová